

Jak perła między wzgórzami - Kazimierz Dolny nad Wisłą

Marek Grechuta

Kazimierz Dolny nad Wisłą
Jak perła między wzgórzami
Swoistym pięknem nam zabłysnął
Ryneczkiem z kamienicami

Na środku rynku jest studnia
Na kamienicach attyki
Wszystkie budynki w słońcu południa
Lśnią jak nowiutkie buciki

W piekarni przy rynku pieką
W kształcie kogutków bułeczki
Przy kramach kupisz miód i mleko
Jabłka, orzechy, porzeczki.

Powyżej kościół jest wzniosły
Stąd strzeże Bóg miasta strony
A jeszcze wyżej pejzaż podniosły
Krajobraz wzgórz zielonych

Zjeżdżają w to miejsce ludzie
Dla piękna miasta, wzgórz ciszy
By oczy nacieszyć, nacieszyć po trudzie
Nerwy stargane wyciszyć

Napoić dusze pejzażem
Co jest jak balsam kojący
Stanąć przed łąki wielkim ołtarzem
By wchłonąć opar pachnący

Choć przyjdzie czas stąd odjechać
Bo szkoła, bo dom, bo praca
W sercu będziemy zawsze czekać
I znów będziemy tu wracać

Gdzie kameralne zacisze
Oaza zdrowia, spokoju
I znowu kartkę zaraz napiszę:
„Szukam wolnego pokoju”

Kazimierzu nasz
Ty coś w sobie masz
Ci zostawią serca
Którym szczęście dasz

Kazimierzu nasz
Ty coś w sobie masz
Ci zostawią serca
Którym szczęście dasz

Kazimierzu nasz
Ty coś w sobie masz
Ci zostawią serca
Którym szczęście dasz

Kazimierzu nasz
Ty coś w sobie masz

Ci zostawia serca
Którym szczęście dasz